

Domslut

1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2) Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 224, 16.9.2006.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 8 februari 2007 – Landtag Schleswig-Holstein mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-406/06) (¹)

(Talan om ogiltigförklaring — Uppenbart att domstolen saknar behörighet — Hänskjutande till förstainstansrätten)

(2007/C 95/25)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Landtag Schleswig-Holstein (ombud: S. Laskowski och J. Caspar)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Saken

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 10 mars 2006 och av den 23 juni 2006 att inte ge sökanden tillgång till handlingen SEK(2005) 420 av den 22 mars 2005, innehållande en rättslig analys angående ett förslag till rambeslut, under behandling i rådet, om bevarande av uppgifter som behandlats och lagrats i samband med tillhandahållande av tjänster avseende elektronisk kommunikation som är tillgängliga för allmänheten eller uppgifter som överförs över det allmänna kommunikationsnätet, i syfte att förhindra, eftersöka, upptäcka och beivra straffbelagda brott och överträdelser, inklusive terrorism (rådets dokument 8958/04 CRIMORG 36 TELECOM 82).

Avgörande

1) Mål C-406/06, Landtag Schleswig-Holstein mot kommissionen hänskjuts till Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt.

2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

(¹) EUT C 294, 2.12.2006.

Överklagande ingett den 22 januari 2007 av Wineke Neirinck av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen) meddelade den 14 november 2006 i mål T-494/04, Neirinck mot kommissionen

(Mål C-17/07 P)

(2007/C 95/26)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Wineke Neirinck (ombud: G. Vandersanden och L. Levi, avocats)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

— ogiltigförklara den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt meddelade den 14 november 2006 i mål T-494/04,

— sålunda bifalla de yrkanden som klaganden framställde i första instans, vilket innebär att den skall

— ogiltigförklara beslutet som sökanden tog del av under mötet med Enheten OIB.1 (Infrastruktur- och logistikkontoret i Bryssel – Verkställande av fastighetspolitik) den 4 mars 2004, enligt vilket den tjänst som jurist på området för fastighetspolitik inom OIB som sökanden hade sökt tillsattes med en annan kandidat (beslutet att rekrytera D.S. som extraanställd och beslutet att inte utnämna klaganden till extraanställd),

— ogiltigförklara beslutet av den 9 mars 2004 genom vilket klaganden informerades om att ansökan avslagits,

— ogiltigförklara beslutet av den 27 april 2004 genom vilket klaganden informerades om att hon inte hade klarat det muntliga provet under förfarandet för rekrytering av en kontraktsanställd och ogiltigförklara beslutet av den 27 april 2004 om att rekrytera D.S.,

- under alla omständigheter förplikta svaranden att utge ersättning för den ideella och ekonomiska skada som sökanden lidit med 30 000 euro, en preliminär summa som beräknats i överensstämmelse med rätt och billighet, ex aequo et bono, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i första instans och i målet om överklagande.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör genom den första grunden gällande att förstainstansrättens förklaring att det första yrkandet om ogiltigförklaring inte kunde upptas till sakprövning stred mot villkoren för upptagning till sakprövning av en talan som väckts med stöd av artikel 236 EG och artiklarna 90 och 91 i tjänsteföreskrifterna, och framför allt mot begreppet berättigat intresse av att få saken prövad. Beslutet att rekrytera D.S. som extraanställd före den 1 maj 2004 ledde dels till att antalet kandidater i förfarandet för urval av kontraktsanställda med avseende på den tjänst som innehades av klaganden ökade, dels till att det blev omöjligt att tilldela klaganden ett kontrakt som tillfälligt anställd, vilket tydliggör att hon hade ett berättigat intresse av att få saken prövad.

Genom den andra grunden gör klaganden gällande att förstainstansrätten åsidosatte sin allmänna motiveringskyldighet när den bedömde att uppgifterna i beslutet av den 27 april 2004 kunde anses utgöra en början till motivering och att de ytterligare uppgifter som lämnats under förfarandets gång räckte för att komplettera den inledningsvis bristfälliga motiveringen. Dels innehöll beslutet av den 27 april 2004 ingen motivering avseende klagandens specifika situation och inga uppgifter om någon konkret omständighet eller någon omständighet som klaganden känner till, som skulle kunna ha gjort det möjligt för klaganden att förstå innebörden av beslutet. Dels kan en sådan avsaknad av motivering inte kompenseras genom förklaringar som den behöriga myndigheten lämnar efter talans väckande. Det skulle inkräkta på rätten till försvar och principen om parternas likhet inför gemenskapsdomstolen.

Klaganden gör genom den tredje grunden gällande att förstainstansrätten missuppfattade bevisningen när den i punkt 105 i den överklagade domen konstaterade att urvalsförfarandet inte baserade sig på en jämförelse av kandidaternas kvalifikationer. Denna slutsats motsägs nämligen såväl av svarandens skrivelser som av andra delar i den överklagade domen i vilka förstainstansrätten själv uttryckligen hänvisar till en jämförelse av kandidaternas kvalifikationer under samma rekryteringsförfarande.

Genom den fjärde grunden gör klaganden gällande att förstainstansrätten också missförstod bevisningen och åsidosatte begreppet åsidosättande av handlägningsregler när den slog fast att de omständigheter som klaganden hade åberopat inte räckte för att visa att handlägningsregler eller tjänstens intresse hade åsidosatts. Samtliga de faktorer som klaganden har åberopat utgör nämligen samstämmiga och relevanta tecken på åsidosättande av handlägningsregler. Svaranden har visserligen genomfört två olika förfaranden, men de tjänster som därigenom skulle tillsättas var identiska, vilket är ett uttryck för svarandens vilja att favorisera D.S. så att denne skulle kunna ta över klagandens tjänst efter den 30 april 2004.

Klaganden gör genom den femte grunden gällande att förstainstansrätten åsidosatte begreppen tjänstens intresse och uppenbart oriktig bedömning när den fann att förfarandet för urval av kontraktsanställda inte hade åsidosatts och följaktligen vägrade att kontrollera urvalskommitténs bedömning av klagandens muntliga prov.

Genom den sjätte grunden gör klaganden slutligen gällande att förstainstansrätten åsidosatte principerna om omsorgsplikt och god förvaltningssed.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Dioikitiko Efeteio Athinon (Grekland) den 5 februari 2007 – M mot grekiska staten

(Mål C-49/07)

(2007/C 95/27)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Dioikitiko Efeteio Athinon (Grekland)

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Motosykletistiki Omospondia Ellados N.P.I.D. (MOT.O. E.)

Motpart: Grekiska staten